

# Rozjímanie na stredu 4. týždňa v pôstnom období

Rozjímanie na stredu 4. týždňa v pôstnom období. Navrhované témy sú: Boh udržiava našu existenciu; v Ježišovi sa učíme byť Božími deťmi; pri súde víťazí Otcova láska.

JEŽIŠ V SOBOTU UZDRAVIL ochrnutého a na naše počudovanie učiteľa zákona namiesto toho, aby verili v slobodný prejav Boha, uviazli v tejto kalendárnej okolnosti: na základe rigidného výkladu Svätého písma nie sú ochotní pripustiť, že by niekto mohol v sobotu vykonávať

činnosti, dokonca ani zázraky či uzdravenia. Nedostali svetlo Ducha Svätého – o ktoré môžeme prosiť –, aby sa nechali prekvapiť skutočnosťou, ktorú majú pred očami.

Ježiš im odpovedá lapidárnou vetou: „Môj Otec vždy koná a aj ja konám“ (Jn 5, 17). V týchto slovách je zhustená dôležitá teologická pravda, ktorá osvetľuje náš stav ako stvorenia: iste, Biblia potvrdzuje, že v sobotu Boh odpočíval, aby naznačila, že nestvoril nové stvorenia; „ale vždy a stále koná, zachováva ich v bytí (...). Boh je príčinou všetkých vecí v tom zmysle, že spôsobuje aj ich existenciu; keby sa totiž v danom okamihu prerušila jeho moc, všetky veci, ktoré príroda obsahuje, by okamžite prestali existovať“<sup>[1]</sup>. Naša existencia v každom okamihu úplne závisí od Boha. Každá sekunda nášho života je darom, ktorý nám Pán s dôverou ponúka. Stvoriteľ neodstúpil

od svojho diela, ale naďalej „pôsobí v dejinách ľudstva“[2].

Ako vysvetlil svätý Josemaría, „Boh našej viery nie je vzdialená bytosť, ktorá sa ľahostajne pozerá na údel ľudstva. Je to Otec, ktorý vrúcne miluje svoje deti, Boh Stvoriteľ, ktorý oplýva náklonnosťou k svojim stvoreniam. A udeľuje človeku veľkú výsadu, že môže milovať, a tak prekonáva prchavosť a pomínutelnosť“[3].

---

VO SVOJEJ ODPOVEDI TÝM, ktorí mu vyčítali, že uzdravuje v sobotu, Ježiš nepriamo odhaľuje svoju božskú prirodzenosť a ukazuje sa ako „pán nad sobotou“ (Lk 6, 5). Rabíni rozlišovali medzi Božou „prácou“ vo stvorení, ktoré sa v sobotu zastavilo, a jeho prozreteľným konaním, ktoré je neprerušené. Keď sa teda Ježiš

stavia na rovnakú úroveň s Otcom a spája sa s jeho nepretržitým pôsobením v prospech ľudstva, toto tvrdenie je pre jeho odporcov pohoršujúce. Sväté písmo nám potom hovorí, že „preto sa Židia ešte väčšmi usilovali zabiť ho, lebo nielenže porušoval sobotu, ale aj Boha nazýval svojím Otcom a robil sa rovným Bohu“ (Jn 5, 18). Ježiš sa ich však od tejto myšlienky nesnaží odradiť, pretože je skutočne Synom, synovstvo s Otcom je jadrom jeho bytia a jeho poslania: je to podstatná časť jeho tajomstva. Až do tejto chvíle nikto v celých dejinách spásy neoslovil Boha oslovením „Otče môj“, ako to vždy robí Ježiš; a už vôbec nie dôverným slovom, ktorým hebrejské deti oslovovali svojho otca: abba, otecko.

„Veru, hovorím vám,“ hovorí Pán, „Syn nemôže nič robiť sám od seba, len to, čo vidí robiť Otca. Čo robí Otec, to robí podobne aj Syn“ (Jn 5,

19). Ježiš Kristus je najdokonalejším vzorom zjednotenia s Otcom. „S odkazom na tento vzor, odrážajúc ho vo svojom svedomí a v správaní, môžeme v sebe rozvíjať spôsob a orientáciu života *podobajúcich sa Kristovmu životu*, v ktorom sa prejavuje a uskutočňuje pravá *sloboda Božích detí*(porov. Rim 8, 21)“[4]. Vo svetle Kristovho príkladu totiž môžeme lepšie pochopiť, že význam nášho Božieho synovstva je to, čo nás robí hlbšie slobodnými: „poznatie, že sme vyšli z Božích rúk, že v nás našla zaľúbenie Svätá Trojica, že sme deťmi takého úžasného Otca. Prosím nášho Pána, aby sme si to konečne uvedomili a aby sme sa z toho dennodenne radovali; potom budeme konať ako slobodní ľudia. Nezabúdajte, že ten, kto si neuvedomuje, že je Božím synom, nepozná tú najhlbšiu pravdu o sebe a v jeho správaní chýba sebaovládanie a disciplína vlastná

ľuďom, ktorí milujú Boha  
nadovšetko“[5].

---

„OTEC NIKOHO ANI NESÚDI, ale  
všetok súd odovzdal Synovi, aby si  
všetci ctili Syna tak, ako si ctia Otca.  
Kto si nectí Syna,“ pokračuje Ježiš,  
„nectí si ani Otca, ktorý ho poslal.  
Veru, veru, hovorím vám: Kto počúva  
moje slovo a verí tomu, ktorý ma  
poslal, má večný život“ (Jn 5, 22-24).  
Keď hovoríme o posledných veciach,  
o osobnom súde a o poslednom súde,  
môžeme prežívať určitý strach. Je  
však dobré tento strach presmerovať  
na nádej, pretože vieme, že naším  
sudcom bude Ježiš, ktorý nás prišiel  
spasiť, poslaný Otcom. Kristus dal za  
nás svoj život: ak upierame svoj  
pohľad na neho, pribitého na kríž a  
potom vzkrieseného, chápeme, že  
jeho spravodlivosť je vždy spojená s

tajomstvom milosti, jeho lásky k nám.

V skutočnosti „milosť nevyklučuje spravodlivosť. Nezamieňa nespravodlivosť za právo. Nie je štetcom, ktorý všetko vymaže, takže čokoľvek sa na zemi stalo, má nakoniec vždy rovnakú hodnotu (...) Náš spôsob života nie je nepodstatný, ale naša špinavosť nás nerobí večne špinavými, aspoň ak zostaneme orientovaní na Krista, na pravdu a lásku. Napokon, táto špina už bola spálená v Kristovom umučení. Vo chvíli súdu zakúsime a prijmeme túto prevahu jeho lásky nad všetkým zlom vo svete i v nás. Bolesť lásky sa stáva našou spásou a našou radosťou“[6].

„Neboj sa smrti,“ povzbudzoval svätý Josemaría. „Odteraz ju prijmi s veľkodušnosťou... kedy Boh chce... ako Boh chce... kde Boh chce. — Nepochybuj; príde v čase, na mieste,

a takým spôsobom, ktorý bude pre teba najlepší... tak, ako ju pošle tvoj Boh Otec. — Vitaj, naša sestra, smrť!“[7]. Zakladateľ Opus Dei sa zároveň utešoval, že ten, ktorý nás čaká, „nebude vám sudcom v tom strohom zmysle slova, bude jednoducho Ježišom“[8]. A tam sa za nás bude prihovárať aj naša nebeská Matka; ona je útočiskom hriešnikov a našou nádejou.

.....

[1] Svätý Tomáš Akvinský, *Komentár k svätému Jánovi*, 5, 16.

[2] Benedikt XVI, *Príhovor*, 12-IX-2008.

[3] Svätý Josemaría, *Rozpravy o univerzite*, č. 8.

[4] Svätý Ján Pavol II, *Audiencia*, 24-VIII-1988.



[5] Svätý Josemaría, *Boží priatel*, bod 26.

[6] Benedikt XVI, *Spe Salvi*, body 44, 47.

[7] Svätý Josemaría, *Cesta*, bod 739.

[8] Svätý Josemaría, *Cesta*, bod 168.

---

pdf | document generated  
automatically from [https://opusdei.org/  
sk-sk/meditation/rozjimanie-na-  
stredu-4-tyzdna-v-postnom-obdobi/](https://opusdei.org/sk-sk/meditation/rozjimanie-na-stredu-4-tyzdna-v-postnom-obdobi/)  
(18.03.2026)